

Dongó LCLAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 27. szám.

Ára 4 fillér.

1914. július hó 5.

Színházi patkányok kongresszusa.

A színházi patkányok egyik számotterő tagja ma felkereste nyári színházi tudósítónkat s értesítette arról a kedves eseményről, hogy a színház valamennyi patkánya, vallás és nemi különbség nélkül, ankétre gyűlt össze tegnap este a színházi foajecében s ott jelentős határozatokat hozott a patkánytársadalom további magatartásáról s élénk megvitatás alá vette az elmúlt szezonzón eseményeit s az események kihatását a patkány nép szociális érdekeire.

Az ankét este 8 órakor kezdődött. Az első felszólaló egy macskanagyságu patkány volt. Éles hangon kritizálta a színházi események során az elmúlt szezonzónban bemutatott operetteket. Az egész színi évad alatt alig volt — szerinte — egy jó muzsikáju operett bemutató. Ez veszélyeztette — ugymond — a patkányok finom hallását, károsan hatott ki a kifogástalan harmoniát szerető patkányfülekre.

A második felszólaló a színház tagjai ellen kelt ki. Szerinte Albert Erzsébet baritonistának volt való, Kollár Zsuzska házilányának lett volna alkalmas, Burányi

Ferenc tenorista is lehetett volna, ha Belinszki József nem gondolta volna, hogy ő baritonista s mialatt Burányiné a dráma felé hajlott, azalatt Verő Jankának a komikai tér felé kellett volna gravitálni. Mindez idő alatt Nagy Pál halandzsatanfolyamot nyithatott volna, míg Komlós Vilmos a puld mellett is megállta volna a helyét, ellentétben Nagy Pálnéval, aki sehol sem állta volna meg a helyét. Az elnök ettől a vesező patkánytagtárstól megronta a szót.

Következett ezután a publikumról szóló kritika. Ezt egy kiérdemesült patkányaggastyán terjesztette elő. Meghatottsággal szólt arról az isteni türelemről, a mely a színházi nézőket valósággal megülte. Tisztelettel hangoztatta azoknak a földszinti nézőknek tapintatosságát, akik nem zavarták felvonásközi sétájukat lábmozgással, sőt tisztelettel nyitottak utat egy-egy patkánylátogatónak. Ha csinosabb megjelenésű patkány sétált végig a nézőtér keskeny útján, ujjal mutattak rá: — Ott megy a kis édes! A páholy közönsége is kedves és elnéző volt. Amint végig lejtett egy patkányifju a páholy párkányon, illedelmesen engedték őket puha női ölekbe ugrálni. Megkínálták egy pár szem cukorral, azután elköszöntek tőlük.

Több apró kérdés elintézése után

egyik patkány-tekintély nagy jelentőségű határozati javaslatot terjesztett a patkány-kongresszus elé. A határozati javaslat a színház fűthetővé való átalakításáról szólt s azt ajánlotta, hogy a színház átalakítása érdekében vándoroljanak ki a patkányok a theatrumból s egy alkalmas üres telken foglaljanak teljes számmal helyet. Amikor az áttelepedés megtörtént, a városi hatóság, a színügyi bizottság és a többi illetékesek sürgős beadványban értesítendők arról, hogy a színház átalakítására a színházi patkányság megtette kötelességét s mint az átalakítandó színház első kelléke elfoglalták helyüket... A gyűlés a javaslatot elfogadta, mire elnök az ülést bezárta. Mialatt a kongresszus tagjai szétoszlottak, apró táblákat osztogattak a teremszolgák e felirattal: Patkánylyuk. Ennek a kifüggesztése biztosítja a patkánylakókat a zavartalan nyugalomról.

A házaselet bölcse.

Érdekes beadvány érkezett ma a mákói rendőrséghez. Egy öreg, valamikor jobb sorsu bácsika kér hatalmi segítséget örökségből eredő megkárosítás miatt, melyet neki férfi testvére okozott. Testvére nem fizeti meg a kárt, mert házánál az asszony parancsol s az nem engedi. Panaszos bácsika efölött való keseredésében a bölcsesség nádisipjához nyult s kifújta Pánt is megszégyenítő eme rigmusokat:

„A papucs kormányoz a házaseletben
Ahol a tyúk kukorékol a kakas helyett,
Ahol az asszony beszél az ura helyett,
S rövid haj bukik a hosszú előtt:
Ott nincsen házaselet, Amen!”

Sajnos, ezek a bölcs szentenciák sem indították meg a rendőrség szívét, bár igazán jó szíve van, mert hát hatásköri illetékesség hiányában a keresetet vissza kellett utasítani.

THÉMÁK, amelyekről mindenkinek jogában áll írni.

Pikáns kérdés. Az elmúlt napokban összeültek a városházán a közegészségügyi bizottság tagjai, hogy egy „szakkérdésben” véleményükkel elősegítsék egy fontos intézmény sürgős megszületését. Tetszik tudni kedves olvasók, általános a panasz, hogy... hogy... nagydefektusok vannak... Hogy mik azok a defektusok, azoknak akiknek még nem tetszik tudni... nagy diszkréció mellett eláruljuk! Arról van szó, hogy kevés az „olyan” ház, ahol megtalálhat az ember mindent, amit szeme-„szája” és egyéb testrésze kíván.

Megindult a nagy vita. A kiszivárgott hírek szerint a közegészségügyi bizottság öreg tagjai, érthető és korral járó okokból ellenezték a kis házikót. A fiatalok ellenben tűzbe gyúlt szemekkel, összes „tehetségeik” érvényesítésének szem és száj előtt tartásával hevesen, sőt a végén már lázasan argumentáltak, hogy igenis kell, hogy igenis szükséges, hogy igenis ők átérzik a fontosságát, hogy igenis muszáj, hogy igenis utóvégre nem vagyunk fából. És evvel az utolsó érvvel sikerült az öregeket is levenni a lábaikról: a „házikó” meglesz! E sorok írója, mint elsősorban érdekelt fél, nagy meglepéssel vette tudomásul a határozatot s ezuton is meleg köszönetet szavaz mindenkinek, akik jobb ügyhöz méltó buzgalommal fáradoztak a siker érdekében.

Tehát meglesz. Ezzel azonban koránt sincs kimerítve a nagy probléma! Az a mindannyiunkat izgató kérdés merül most fel, hogy hol lesz, de enélkül még sokkal fontosabb az, hogy kis vagy nagy korona lesz-e az „antré”.

Nem volt türelmünk bevárni az ünnepélyes megnyitás napját, mint legilletékesebb faktorhoz, az „örömapához“ fordultunk felvilágosításért.

— Hát tudja, kedves Uram, a kérdés mikénti megoldása engem is izgat. Olesó nem lehetek, mert akkor ráfizetek az üzletre, viszont drágán sem árulhatom a portékát, mert nagy a konkurrencia. Valószínűleg meg fogom találni az arany középutat, amelyen is célhoz lehet jutni...!

Megköszöntem a szives információt és a közeli „vizontlátás“ boldog reményeivel eltelve elajánlottam magam, viszont az „örömapa“ is kegyeimbe és egyebemnek „melegen“ ajánlotta a frische Waa-ret...!

—ám —re.

Officir és szalicil.

Egyik szegedi kereskedésbe beállított egy jóképű tisztiszolga és keményen odaállva a kiszolgáló asztal mellé, rászólt a kereskedőre:

— *Agyik ötéer officirt!*

Csodálkozva nézett végig a bakán a kereskedő, majd amikor látta, hogy a katon a legnagyobb nyugalommal és természetességgel várja az officirt, megkérdezte tőle:

— *Tudja-e maga, hogy mi az az officir?*

— *Tudja a fene! — felelte nagy flegmával a vitéz.*

— *Hát az német szó, — magyarázza a kereskedő — magyarul azt jelenti, hogy katonatiszt.*

— *Az más, — mondja a baka és ezzel hazament, hogy megkérdezze, mit is vegyen a boltból. Kis idő múlva visszatér, amikor a kereskedő mosolyogva kérdi:*

— *Nem szalicilt akart maga az előbb?*

— *Azt én, de mér nem adott, ha tudta, legalább nem ütöttek volna otthon pofon.*

Tisztujítás lesz.

Ha senki sem mondta volna, ha a pályázatot ki sem irták volna, akkor is tudhatná mindenki, hogy tisztujítás lesz Makón, mert nagyon sok a halvacsora mostanában. Már pedig tudni való, hogy a halvacsora és a tisztujítás egy anyaméhben születtek.

Egyre-másra zajlanak le a tisztujítási halvacsorák, melyen sok bor lefoly a torkok garatján és sok szóbeszéd esik a tisztségekről, jelöltekről, kivált mióta egy makói sajtóorgánium az összes kávéházi kombinációkat nagy komolyan kiszerkesztette.

Azóta nem tud aludni egy csomó ember Makón, senki sem bizonyos, hogy ki pályázik a kenyere és senki sem tudja, hogy kinek a kenyere pályázik még.

A kis halak is jó halak, mondja a példabeszéd s a kisebb állásokra is akad pályázó bőven, mégis a polgármesterség körül van a legnagyobb tolongás.

Mindenki polgármester akarna lenni, ifjak, egész ifjak és vének meg vénebbek, mind azt véli, hogy predestinálva van a 12000 korona évi jövedelemre s ennyiben igazuk is lehet. Egy öreg bácsi, kinek különös ismeretű jelei: hogy már volt Makón polgármester és hogy a neje az méltóságos asszony, szintén pusztítja a halakat a saját maga jelöltsége érdekében, de azt mondják, sok hal megevődik és sok bor megivődik, amíg még egyszer trónra kerül.

A legnagyobb pártja talán mégis Dudinak van, amit a Buzánál lefolyt következő párbeszédéből sejthetünk:

— Hát én is amondó vagyok, hogy az fog tudni reprezentálni.

— Hát reprezentálni tud, csak prezentálni nem igen.

— Annyi baj legyen, azért mégis csak ő a legkülönb az urak közt.

Hanem a főügyési állás sem lehet kismiska, mert akkor még élénkebb a zsvaj, nagyon törtetnek utána a fiskálisok, ami nem csoda, mert hát sok az eszkimó, kevés a fóka, Annyira megy a kollegiális önzetlenség. hogy a fiskálisok mind polgármesternek jelölnek egymást, hogy aztán nekik csak a főügyési állás maradjon, ami szerénységnek elég szép.

Azt mondják, hogy ugy szép az élet, ha zajlik, — hát akkor elég szép, csak az a baj, hogy a patkányirtói tisztségre nem hirdettek pályázatot.

Kéményösszeírás tolólétráról.

Legutóbb elrendelte a városi tanács, hogy a városi becsüsök írják össze, hogy Makón hány kémény van. Mintán ez az összeírás, házról-házra járna sok dolgot okozna a hitös böcsüsöknek, úgy halljuk, indítványt adnak be az új városatyák közül, hogy az összeírást ne házról, házra járva, hanem a megvásárolt tolólétráról csinálják meg az összeírást.

A tolólétrát kitolják a városháza udvarára, oszt' arra föltojják magukat böcsüs uraimék s így szömlélik mög a kémények számát.

Nagyszerű találmány. Legalább mégis csak veszik valami hasznát a tolóslajtorjának.

Jó ajánlás.

— Uram, vegye meg ezt a sorsjegyet. Biztos főnyeremény.

— Hagyjon békét az ilyen sorsjeggyel! Én nem szoktam nyerni.

— Nu, van nekem olyan is, ami nem nyer.

Nem oda Doda!

Kettős ének.

Az ujságok egy idő óta fölös reklámot csapnak bizonyos Prek Bib Doda nevezetű albán vezérnek. Doda ur egy ideig Wied Vilmos rövid lejáratu albán fejedelmet támogatta. Most aztán mülegyözetést rendezett, elfogatta magát és elhagyta a fejedelmet.

Doda: Vilmos herceg, apuskám,
Kérik tőlem a puskám.

Vilmos: Hogyha kérik, add oda
Én is adtam oda,
Német-poroszkadét koromba.

Doda: Nem szeret — ez nem vita —
Téged a mirdita,
S arra kér a malisszor:
Hisz hallottad annyiszor:
Menj el! Bennünk hiába bizol.

Vilmos: Sok pénzt adtam a trónér
Hogy verje meg a hóhér!
De már lelkem Bib Doda,
Trónom nem hagyom oda,
Annyira nem vagyok már bota.

Doda: Rám Vilmos mért haragszó,
Nem soká áll Durazzó;
Lásd be, hogy az ügy komoly,
Saját néped ostromol
S mig itt vagy, béke nem honol.

Vilmos: Nem megyek én innen el,
Mig a népem ki nem ver.
Osztrák, olasz a komám,
Ő szerezte koronám,
Sir is négy millió koronám.

Doda: Itt a bucsupillanat,
Én ajánlom magamat! (El a
bal fenébe.)

Vilmos: Urad mért hagyod oda
Kedvelt hivem Bib Doda?
Üssön meg titeket a gota!

Fakir.

Tessék választani!

(— 18 évtől 22 évig terjedő ifjúknak, akik lusták elolvasni az „Erettségi után“, a „Gyakorlati utmutató“, a „Tépelődés közben“ című szakmunkákat és a lapok komoly, de hosszú cikkeit. Itt röviden biztos tippet kapnak. —)

Aki nagyszerűen tud számolni, az költő legyen. — Akinek élénk a fantáziája, az fizetőpincér legyen.

Aki nem szeret vitatkozni, az katona legyen. — Aki szeret vitatkozni, indokolni és imádója a százhuszonhét soros körmondatoknak, az ügyvéd legyen.

Aki szeret karambolászni, az villamos kocsivezelő legyen. — Aki úgy érzi, hogy vastag bőr van a képén, az kávéházi törzsvendég legyen.

Aki mindig otthon felejtí az esőernyőjét, az egész nyugodtan tanár lehet. — Aki magaviseletből és tornából mindig egyes, szorgalomból pedig négyes volt, az képviselő lehet.

Aki olvasni tud, de írni nem, az ne legyen újságíró, legföljebb újságolvasó, (ha abból meg tud élni). — Aki szeret sokat sétálni és mint diák, a távolgyaloglásból ezüstérmét nyert, az árvaszéki ülnök legyen.

Aki, ha siet, mindig a földre néz, geológus legyen. — Aki nagyon rövid látó, az csillagász legyen. — Aki, ha kinyitja a száját: beszél is, az filozófus legyen.

Aki fél a haláltól, de szégyenli bevallani, az orvos legyen. — Akiben krisztusi türelem lakozik és sok megértés, az szabó legyen. — Aki mindig odaüt, ahová nem kellene, az kovács legyen. — Aki aztán ezt az ülést meggyógyítja, az bognár legyen.

Aki független és hatalmas szeretne lenni, az álljon be inasnak egy tőkepénzeshez. Három év múlva felszabadul. — Aki a saját szemében meglátja a szátkát, de máséban a gerendát nem, az bíró legyen. — Aki szeretné, ha két lábánál fogva szétrángatnák, mint azt a bizonyos reklám-nadrágot, amit még így se lehet elszakítani, az futballbíró legyen.

Aki álmában gyakran felriad, az patikus segéd legyen. — Aki legalább 181 centi magas, 89 kiló nehéz, göndör hajjal és ép fogakkal rendelkezik, hangja három yard mély, szájürege hat köbcentiméter nagy, az népszónok legyen.

Aki unalmában az órájának a szerkezetét mindig elrontja, az gépészmérnök legyen. — Aki unalmában az utcaon vassa folyton a lépteit és azt, hogy egyik fa a másiktól, egyik ablak a harmadiktól, egyik lámpa negyediktől, a gyalogjáró szele a gyalogjáró szélétől hány lépésre van, az építész legyen.

Aki nagyot hall, az hasbeszélő legyen. — Aki megcsalja saját magát is, abból híres bűvész lesz. — Aki a hangokat összetéveszti a színekkel, az festő legyen; aki a színeket téveszti össze a hangokkal, az zenész legyen. Aki a hangokat a színekkel, a színeket a hangokkal, a zenészeket a festőkkel és a festőket a zenészekkel téveszti össze, az kritikus legyen.

Akinek az apja szigorú ember, az rendőrtiszt legyen. — Akinek a nagynénje kottából énekel, az szállítási vállalkozó legyen. Aki másnak tanácsokat szeret adni, de a neki adott jó tanácsokat meg nem fogadja, az pályaválasztási könyvszerző legyen.

Végül, aki minden humoros dolgot tragikusan fog fel, az krocki-író legyen, mint én:

(h. i.)

Étteremben.

Vendég: Az a marha, amelyből ez a rostélyos készült, az apját és az anyját nagyon tisztelhettem.

Pincér: Igenis kéremássan. Miből tetszik gyanítani.

Vendég: Mert nagyon hosszú életű volt e földön.

Jó sziv.

Vendég: De kérem, ebben a sörben egy légy uszkál!

Pincér: Na, ne tessék irigyelni tőle azt a kis fürdőt ebben a nagy melegben.

TUTYI.

A jó kis királygyilkos rácok mögint mögvadútak és csináltak egy kis királygyilkosságot — olyan rác tiszt recept szerint.

Oszt Makón mán a háboru hirét is költötték jó kis különkiadásban, hogy bemarsiroznak Szerbiába. Én nem bánom, engöm ugy sé visznek, csak a jó kis Dózsa Imrét ső vigyék, mert kár lönne egy dupla szavu és szavallatu városatyáér.

A jó kis rëndérok gyászónak leföltünöbben, ugy is illik, no mög a cigányok, akik egyideig sömmit, azután mög csak szomorú nótákat huznak.

SZINHALLÁS.

Ujabban megállapították, hogy némely nem normális idegzetű ember az általános, vagy az absztrakt fogalmak meghatározásánál és elgondolásánál bizonyos szint vél észrevenni, amely mintegy kiegészítő része a fogalomnak.

Ketten a kávéházban:

— Ismeri maga ezt az új tudományt?

— A hirét se hallattam, alighanem csak mese lesz.

— Mese a maga majd mit mondtam micsodája. Én kipróbáltam ezt és majd leültem az eredménytől. Teszem azt, mit lát maga, amikor megérkezik az anyósa?

— Jó órában legyen mondva, nincs anyósom.

— Mondom, hogy nem érti. Nekem elég az anyós szót mondani s már káprázik a szemem. Ugrál, szökdécesel, valósággal vágat s nyomban megjelenik a sárga szín.

— Sárga? Talán az mégsem pászol.

— Ahogy magának mondom. Nem tudom mitől van, talán a félelemtől, de annyi bizonyos, hogy sárga. Am menjünk tovább. Amikor elolvasom ezt a szót: Samu, — nem tudok szabadulni a lila színtől.

— Samu és lila? Nevetséges.

— Tőlem akár fölfordulhat kacagásban, azért a Samu mégis lila.

— Maga talán összetéveszti a pirossal?

— Dehogy tévesztem össze. A piros a végrehajtót jelenti.

— Hát a kék?

— A házbérnegyed. Minden házbérnegyed táján kék karikák táncolnak a szemem előtt.

— Különös.

— A maga esze különös, ez azonban tudomány, amelynek a magaslatára föl kell emelkedni. Közönséges ember képtelen az ilyesmire, hiszen éppen azért tudomány. Mit mondjak magának. Néha az összes színeket látom összefutni, a szemem könnyezik, az idegeim sajognak.

— Gyanitom már milyen szó aktuális akkor.

— Kiváncsi vagyok, kitalálja-e?

— A pofon.

(A kitaláló hitetlensége ebben a pillanatban megszűnik, mert megjelennek előtte az össz-színek.)

A marosi fürdőben.

— Jó napot, jó napot! Tetszett már egy fürdőt venni?

— Miért? Eladó egy.

Nagy gutaütés.

Husz-harminc évvel ezelőtt, abban az időben, amikor még a vidéki ujságírás a kezdetek kezdetén volt, sok mulatságos botlást követtek el a lapok.

Egy bácskai ujság hirlapírója, aki különben bolondja volt a mesterségének, már az ujdonságok címében előlegezte a szenzációt. Állandóan szuperlatívuszokkal élt. Minden eseményt „nagy”-nak, „roppant”-nak, „óriás”-nak tartott.

Ha vihar volt, ezt írta:

Nagy vihar városunkban.

Ha kár esett a termésben:

Nagy kár városunkban.

Ha zápor szakadt:

Nagy zápor városunkban.

Ha tűz pusztított:

Nagy tűz városunkban.

Történt egyszer, hogy a város plébánosa agyszélhűtésben meghalt. A plébános kövér volt, tömérédek ember, jóváltul a métermázsán.

Másnap aztán megjelent a hír:

Nagy gutaütés városunkban.

HALPAPRIKÁS!

Az ujonnan átalakított **Városligeti mulatóban** kellemes szórakozást nyújt **vasárnap**

ÉRDEKY JÓZSEF

vendéglős, miután fényes tűzijáték, léggömb feleresztés és egyéb mulatságos dolgok szemlélésében részesíti az üdülni vágyó közönséget. Jó tamburazenéről és tisztán kezelt italról gondoskodva

Vasárnap délután és este!

**Sörfogyasztók
figyelmébe!**

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönséget értesíteni, hogy az egész országban kitünőnek elismert, Temesvári Polgári Sörfőzde Rt. által gyártott, kitünő zamatu világos

CASINO-sört

és a vérszegényeknek, lábadozóknak különösen ajánlható dupla maláta (barna) 3611

CORVIN-sört

mindenkor tisztán kezelt és frissen töltött palackokban bocsájtom a közönség rendelkezésére. Tisztelettel

Vajda Ferenc

sörraktáros. Ardics-utca 38. sz

Megjöttek

a gyönyörű szép

csipke papírok

és nagy választékban kaphatók a legolcsóbb áron

Kovács Antal

papirkerekedésében.

Egy uri asszony tanít

cimbalmozni

kottából, feltűnő gyors módszerrel.

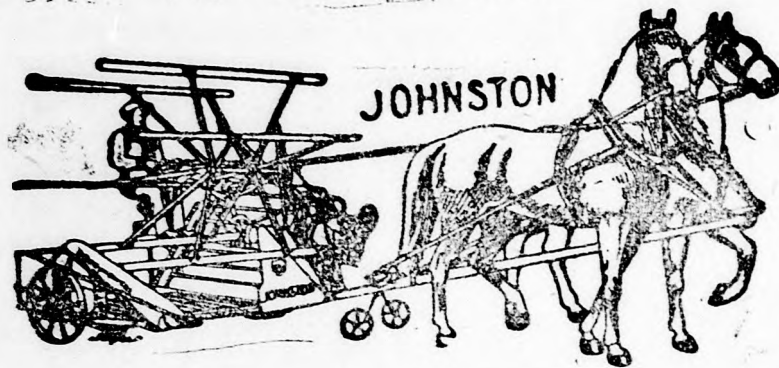
Cím a kiadóhivatalban.

Értesítés.

Van szerencsém a t. gazdaközönség becses tudomására hozni, hogy Szent János-tér 20. szám alatt (saját házámban) levő

gazdasági gépraktáramba

a legújabb modellu eredeti

Johnston-féle kévekötős aratógépek

már megérkeztek és azokat a legolcsóbb árban bocsájtom nagybecsű vevőim rendelkezésére. **Johnston-féle aratógépek** Makón és környékén több mint 300 gazdánál működik, azok legnagyobb meglepedésére, ami fényes bizonyítéka az aratógépek kifogástalan voltának. Ugyisintén már megérkeztek a legújabb négyzetes **kukorica-ültetők**. Ugy az aratógépek, mint a kukorica-ültetőgépek állandóan teljesen felszerelve vannak raktáron. **Fontos** még az, hogy az aratógépek részei nálam egész éven át kaphatók. A legsürgősebb munkaidőben sem történhetik az aratásnál fennakadás. Raktáron tartok kitünő **Sisal-féle kévekötő-zsineget, gépolajat, Bächer-féle ekéket, amerikai tükrörcél kormányt, Imperátor műtrágya és magvető gépeket, saját találmányu szabadalmazott vessző utánzatú vaspálcás-boronákat, répa- és szecska-vágókat**. Együttal bátorkodom a t. gazdaközönség figyelmét felhívni a legmodernebb gépekkel és szerszámokkal felszerelt **gépjavító műhelyemre**, ahol mindennemű javításokat a legszakyszerűbben, jutányos áron készítek. Autogén-hegesztőmmel a legkomplikáltabb munkákat végzem. **Vízvezetékek és fürdők** teljes berendezését jutányos áron vállalom. 3973

Magamat a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva maradtam kiváló tisztelettel:

Lipták Béla

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelye.

Makó, Szt. János-tér. 20.

Telefon-szám: 126.

Saját készítésű szabadalmazott hagymakapák állandóan raktáron.
Saját készítésű szabadalmazott vessző utánzatú vaspálcás boronák.
Részletfizetési kedvezmények.

Remek kivitelű képes-levelezőlapok
kaphatók nagyválasztékban Kovács Antal papirkereskedésében.

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

5000

példányban

jelenik meg

a

Dongó

heti élclap.

Egyszeri

hirdetés csak

50

fillér!